

[Tastesen]

ner, så har de handlet fuldstændig ensartet i denne situation. Skal der ændres, må det ske i den generelle lovgivning.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Ja, det var et godt bevis på, at angreb er det bedste forsvar. Der kom ikke svar på et eneste af de spørgsmål, jeg stillede. Men jeg kan til gengæld svare hr. Tastesen på de to, han stillede.

Med hensyn til de korslagte arme – så fornem en udformning kunne jeg ikke give nogen udtalelse – har jeg selvfølgelig læst det i dagspressen, som har ret til at have reklamer og dermed at have dygtige journalister, således at vi har en høj standard i dagspressen herhjemme. Derfor går jeg ud fra, at det er rigtigt, når det står flere steder, at socialdemokratiet i relation til reklamer i TV 2 nu vil iagttage forhandlingerne med korslagte arme.

Det andet spørgsmål gjaldt administrationen af forsøgsordningen. Ja, det er rigtigt, firkløverregeringen har haft en kulturminister, som har administreret det meste af ordningen, men det er en ordening, der er etableret af en socialdemokratisk kulturminister. At den så ikke er fuldstændig, vil vi jo ikke have skylden for.

Men jeg vil til gengæld give ret i, at vi er i en forsøgsperiode, og en forsøgsperiode, hvor vi stadig væk har meget svært ved at skelne mellem forskellige former for reklamer. Det var det, jeg efterlyste at få defineret, for det er det afgørende for os. Forsøgsperioden er som bekendt meget, meget snart udløbet, så det er fremtiden, vi tænker på.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt starte med at spørge: hvad er egentlig problemet, når man fremsætter dette forslag? Er problemet, at politiske partier har mulighed for at sige deres mening og købe sig sendetid i lokalradioerne og i lokal-TV, eller er problemet salg af sendetid?

Jeg mener sådan set, at problemet er salg af sendetid. Jeg mener, at det er det, vi skal tage op i forbindelse med den kommende lovgivning, spørgsmålet, om vi vil acceptere, at man kan sælge sendetid, men ikke, om vi vil acceptere, at man, hvis man kan sælge sendetid, også sælger sendetid til politiske partier.

Det er klart, at hvis vi i kulturudvalget og i folketinget skulle blive enige om, at vi ikke vil acceptere salg af sendetid, så kommer det næste problem frem, for hvor skal pengene til lokalradioerne så komme fra? Jeg tror, der er mange lokalradioer, der gerne ville have været fri for at skulle sælge og bruge en forfærdelig masse tid på at få afsat deres sendetimer, men det er da klart, at de med den finansiering, de hidtil har haft, den hjælp, de hidtil har haft fra det offentlige, har været nødt til at gå ud og sælge sendetid. Det vil altså sige, at valget kommer til at stå mellem reklamefinansiering og offentlige tilskud eller måske mellem begge dele, lidt reklamefinansiering og store offentlige tilskud, eller hvordan man nu har det.

Det er klart, at vi fra vores side stadig væk vil undgå reklamefinansiering, og jeg mener, vi i udvalget skal se på nogle modeller for, hvordan man offentligt kunne finansiere lokalradio- og -TV-stationerne.

Så vil jeg i øvrigt sige, at når man nu har lov til at sende politiske udsendelser – og det har man fået lov til – og når der ikke er nogen alsidighedskrav i lokalradio og lokal-TV – og det har vi alle sammen støttet at der ikke skulle være – så er det helt naturligt, at de lokale radioer sælger sendetid også til valgudsendelser. Jeg siger med vilje ikke politisk reklame, for jeg mener, det er et forkert udtryk at sige politisk reklame. Der er tale om politisk information. Vel, med lidt tryk på, at jeg jo selvfølgelig er bedre i mit politiske parti end dem derovre på den anden side i deres, men jeg synes ikke, at vi som politikere skal tale om, at når der diskuteres politik i lokalradio, fjernsyn og også i den store monopolradio, så er der tale om reklame.

Jeg mener også, at tidspunktet, man kommer med dette forslag på, er forkert valgt. Vi har alle sammen vidst lige siden folketingsvalget, at der var mulighed for at sende politiske udtalelser og politiske propagandaudsendelser i lokalradio og lokal-TV. Vi har accepteret det, vi har ikke protesteret. Det radikale venstre har heller ikke haft sagen oppe før nu på et tidspunkt, hvor det er for sent at gøre noget ved det. Vi kan ikke være bekendt over for de radioer, der har skrevet kontrakt med de politiske partier, og vi kan ikke være bekendt over for de politiske partier, der har taget dette med ind i deres plan-